

ข้อมูลจาก สถานดูแลเด็กและ /โรงเรียน แจ้งแก่ทางบ้าน

โรคหิด

สถานดูแลเด็กเล็ก/โรงเรียนของเรา ตรวจพบโรคหิด

เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคหิดจึงขอให้ท่านอ่านเอกสารนี้โดยละเอียด และปฏิบัติตามคำแนะนำเรื่องการรักษาตามจำเป็น

หากสมาชิกในครอบครัวที่ใกล้ชิดของท่าน ที่สถานดูแลเด็กเล็กหรือที่โรงเรียนตรวจพบโรคหิด และหากสมาชิกในครอบครัวมีอาการคล้ายโรคหิด ควรเริ่มทำการรักษาโดยไม่จำเป็นต้องไปพบแพทย์ แต่ควรอ่านรายละเอียดข้อยกเว้นในหัวข้อ " จะต้องไปพบแพทย์เมื่อใด?" ด้วย

คำแนะนำคนไข้ที่เป็นหิด

พาหะนำโรคหิด คือ ตัวหิด ซึ่งมีขนาดยาว 0.4 มม. หิดตัวเมียจะเจาะทะลุผิวหนังลงไปเป็นช่องยาว 2-15 มม. และทำการวางไข่ โดยใช้เวลาพัฒนาจากไข่เพื่อเติบโตเป็นตัวหิดวัยเจริญพันธุ์ประมาณ 2 สัปดาห์

หิดจะติดต่อกันได้โดยการสัมผัสผิวหนัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริเวณเตียงที่อุ่นๆ หิดจะคลานจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง การติดต่อกันผ่านผ้าปูที่นอนนั้นพบได้ไม่บ่อยนัก เด็กๆ สามารถติดหิดกันได้จากการเล่นด้วยกัน

ประชากรของตัวหิดนั้น จะเพิ่มขึ้นมากพอที่จะทำให้เกิดอาการของโรค ซึ่งเกิดจากการที่หิดหลังของเหลวออกมาทำให้เกิดความระคายเคือง หิดจะติดต่อกันได้ก่อนจะแสดงอาการ อาการเริ่มแรกส่วนมากจะมีอาการคันมากในเวลากลางคืนซึ่งมักจะเกิดขึ้นหลังการติดมาแล้วประมาณ 3-6 สัปดาห์ รอยเกาจะมีบริเวณข้อมือ นิ้วมือ ข้อมือ หน้าอก และบริเวณที่ลับ ผิวหนังที่ระคายเคืองมักจะเกี่ยวกับการติดหิดมา เมื่อตรวจดูบริเวณที่เป็นใกล้ๆ จะเห็นช่อง และ ตุ่มพุ่มองเล็กๆ ช่องนั้นมีขนาดความยาว 2-15 มม. และกว้าง 0.5 มม. โดยมากจะเห็นขีดบริเวณง่ามนิ้วมือ บริเวณอวัยวะเพศชาย และในเด็กเล็กจะพบบริเวณผิวหนังที่ฝ่ามือจะฝ่าเท้าด้วย บางครั้งการตรวจหิดสามารถทำได้ยาก

การรักษาด้วยตนเอง

- ควรซักผ้าหมอน ผ้าปูที่นอน ผ้ายางนอน และเสื้อผ้าอื่นๆ ในน้ำร้อนเป็นเวลา 20 นาที
- เสื้อผ้าที่ไม่กันน้ำ สามารถเก็บไว้ในถุงพลาสติกที่ปิดสนิทเป็นเวลา 2 สัปดาห์
- อากาศหนาวติดลบและ ความร้อน สามารถทำลายหิดได้ดี

การรักษาหิดจะใช้ครีมที่มีส่วนผสมของสาร เพอร์เมทริน ซึ่งจะทาทั่วร่างกายยกเว้นบริเวณศีรษะ บริเวณผิวหนังที่แห้งและเย็น และจะล้างออกหลังจากผ่านไป 8-15 ชั่วโมงแล้ว หากมีการล้างมือในช่วงนี้ จะต้องทาครีมที่มีมือเพิ่ม ควรหลีกเลี่ยงการทำให้เหงื่อออก จะต้องรักษาซ้ำเมื่อเวลาผ่านไป 1-2 สัปดาห์ แต่สำหรับคนที่ไม่มีอาการ การรักษาเพียงครั้งเดียวก็เพียงพอ

เด็กอายุต่ำกว่า 2 ปีและผู้สูงอายุสามารถรับการรักษาได้ผ่านคำสั่งของแพทย์เท่านั้น ครีมเพอร์เมทรินไม่สามารถใช้ใน ช่วงตั้งครรภ์ได้ ผลข้างเคียงคือ อาจทำให้เกิดการระคายเคืองที่ผิวหนังและอาการคัน หลังการรักษาด้วย เพอร์เมทรินแล้ว การช่วยบรรเทาอาการระคายเคืองที่ผิวหนังอาจจะใช้ครีมที่มีส่วนผสมของ ไฮโดรคอร์ติซอล และ คลอริเฮกซีดิน

ควรไปพบแพทย์เมื่อใด?

เมื่อ:

- มีอาการในเด็กเล็กหรือผู้สูงอายุ
- สงสัยว่าจะมีการอักเสบจากเชื้อแบคทีเรีย
- มีอาการรุนแรงมาก
- การรักษาด้วยตนเอง และการใช้ยาไม่ได้ผล

อ้างอิง: คู่มือการรักษาตนเอง ของร้านขายยา (www.itsehoito-opas.net) หมายเลขบทความ: pot00156 (000.336)

ผู้ร่าง: แพทย์เฉพาะทาง Leila Mikkilä 14.11.2008

ผู้ตรวจสอบและยืนยัน: แพทย์อาวุโส Päivi Hirssso 17.11.2008